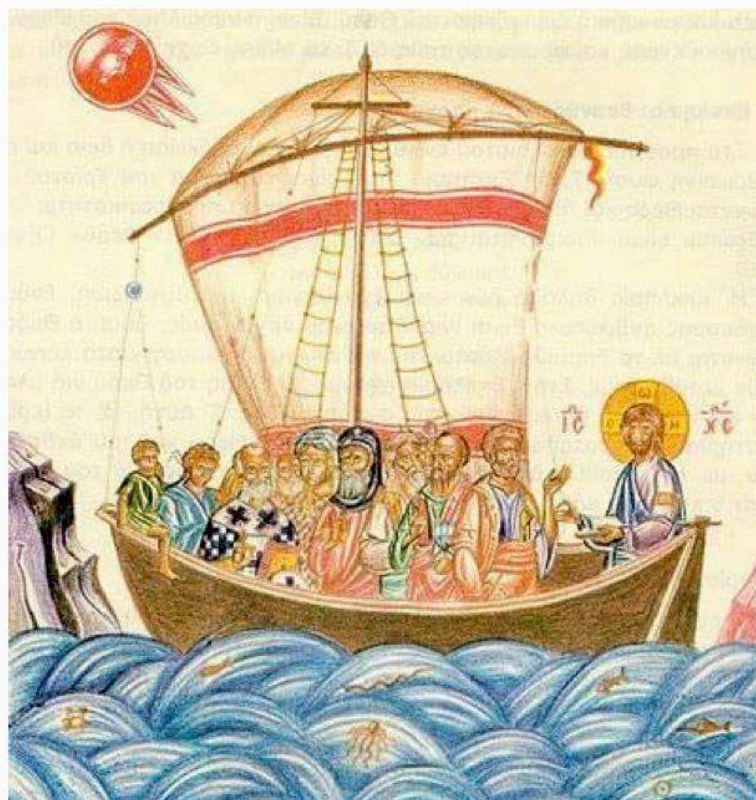

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ, ΠΑΞΩΝ & ΔΙΑΠΟΝΤΙΩΝ ΝΗΣΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

«ὕμῖν γάρ ἐστιν ἡ ἐπαγγελία καὶ τοῖς τέκνοις ὑμῶν καὶ πᾶσι τοῖς εἰς μακράν, ὅσους ἂν
προσκαλέσεται Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν» (Πράξ. 2,39)

ΖΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΛΠΙΔΑ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ!

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΒΟΗΘΗΜΑ
ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 2011-2012

ΚΕΡΚΥΡΑ 2011

©Ιερά Μητρόπολις Κερκύρας
Αγίου Αρσενίου 1, 49100
Κέρκυρα
τηλ. 2661039912, 81184
e-mail:info@imcorfu.gr
Τα μαθήματα συνέγραψαν οι κατηχητές
του Ι. Ν. Αγ. Πάντων πόλεως
π. Θεμιστοκλής Μουρτζανός
π. Σπυρίδων Τριαντάφυλλος
πρεσβ. Μαρία Κυτιλή-Μουρτζανού
πρεσβ. Αντωνία Μάνδυλα-Τριαντάφυλλου
Μαρία Κάλλου
Ελένη Ρίκου
Σταματία Βλάχου
Στεφανία Καρύδη

Οι εικόνες με περιγράμματα είναι παρμένες από το site www.eikonografos.com

Συνάντηση 2^η

Αναντικατάστατοι φίλοι, αγαπημένοι, συμμαθητές ή δεν χρειάζεται να δενόμαστε με κανέναν;

Α. εκλογή του αποστόλου Ματθία (Πράξ. 1, 12-26)

12 Τότε υπέστρεψαν εις Ἱερουσαλήμ ἀπὸ ὁδους τοῦ καλουμένου ἐλαιῶνος, ὃ ἐστὶν ἐγγὺς Ἱερουσαλήμ, σαββάτου ἔχον ὁδόν. 13 καὶ ὅτε εἰσῆλθον, ἀνέβησαν εἰς τὸ ὑπερῶν οὗ ἦσαν καταμένοντες, ὃ τε Πέτρος καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας, Φίλιππος καὶ Θωμᾶς, Βαρθολομαῖος καὶ Ματθαῖος, Ἰάκωβος Ἀλφαίου καὶ Σίμων ὁ Ζηλωτὴς καὶ Ἰούδας Ἰακώβου. 14 οὗτοι πάντες ἦσαν προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει σὺν γυναιξὶ καὶ Μαρίᾳ τῇ μητρὶ τοῦ Ἰησοῦ καὶ σὺν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ. 15 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἀναστὰς Πέτρος ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν εἶπεν· ἦν τε ὄχλος ὀνομάτων ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὡς ἑκατὸν εἴκοσιν· 16 Ἄνδρες ἀδελφοί, ἔδει πληρωθῆναι τὴν γραφὴν ταύτην ἣν προεῖπε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ στόματος Δαυὶδ περὶ Ἰούδα τοῦ γενομένου ὁδηγοῦ τοῖς συλλαβοῦσι τὸν Ἰησοῦν, 17 ὅτι κατηριθμημένος ἦν σὺν ἡμῖν καὶ ἔλαχε τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης. 18 οὗτος μὲν οὖν ἐκτήσατο χωρίον ἐκ μισθοῦ τῆς ἀδικίας, καὶ πρηνὴς γενόμενος ἐλάκησε μέσος, καὶ ἐξεχύθη πάντα τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ. 19 καὶ γνωστὸν ἐγένετο πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλήμ, ὥστε κληθῆναι τὸ χωρίον ἐκεῖνο τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ αὐτῶν Ἀκελδαμᾶ, τοιούτεστι, χωρίον αἵματος. 20 γέγραπται γάρ ἐν βίβλῳ ψαλμῶν· γεννηθῆτω ἡ ἔπαυλις αὐτοῦ ἔρημος καὶ μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ· καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος. 21 δεῖ οὖν τῶν συνελθόντων ἡμῖν ἀνδρῶν ἐν παντὶ χρόνῳ ὧς εἰσῆλθε καὶ ἐξῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ὁ Κύριος Ἰησοῦς, 22 ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος Ἰωάννου ἕως τῆς ἡμέρας ἧς ἀνελήφθη ἀφ' ἡμῶν, μάρτυρα τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ γενέσθαι σὺν ἡμῖν ἕνα τούτων. 23 Καὶ ἔστησαν δύο, Ἰωσήφ τὸν καλούμενον Βαρσαββᾶν, ὃς ἐπεκλήθη Ἰούστος, καὶ Ματθίαν, 24 καὶ προσευξάμενοι εἶπον· Σὺ Κύριε, καρδιογνώστα πάντων, ἀνάδειξον ὃν ἐξελέξω ἐκ τούτων τῶν δύο ἕνα, 25 λαβεῖν τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης καὶ ἀποστολῆς, ἐξ ἧς παρέβη Ἰούδας πορευθῆναι εἰς τὸν τόπον τὸν ἴδιον. 26 καὶ ἔδωκαν κλήρους αὐτῶν, καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Ματθίαν, καὶ συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἑνδεκα ἀποστόλων.

Μετά την Ανάληψη του Χριστού οι Απόστολοι επέστρεψαν στην Ιερουσαλήμ από το βουνό που ονομάζεται Όρος των Ελαιών, το οποίο είναι κοντά στην Ιερουσαλήμ, σε μια απόσταση τόσοση όση επιτρέπεται να βαδίζουν οι Ιουδαίοι την ημέρα του Σαββάτου. Και όταν μπήκαν στην πόλη, ανέβηκαν στο υπερώο, όπου συνήθιζαν να συγκεντρώνονται, ο Πέτρος και ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης και ο Ανδρέας, ο Φίλιππος και ο Θωμάς, ο Βαρθολομαίος και ο Ματθαίος, ο Ιάκωβος του Αλφαίου και ο Σίμων ο Ζηλωτής, και ο Ιούδας του Ιακώβου. Όλοι αυτοί, μαζί και με τις γυναίκες καθώς επίσης και με τη Μαρία, τη μητέρα του Ιησού και τους αδελφούς του, αφιέρωναν πολύ χρόνο σε προσευχή και δέηση με θερμή και ομοψυχία. Μια από τις μέρες εκείνες, σηκώθηκε ο Πέτρος ανάμεσα στους πιστούς, ενώ ο αριθμός των παρευρισκομένων ήταν γύρω στα εκατόν είκοσι άτομα, και είπε: Άντρες αδελφοί, δεν μπορούσε παρά να εκπληρωθεί η προφητεία εκείνη της Γραφής, που μέσω του Δαβίδ είπε το Άγιο Πνεύμα σχετικά με τον Ιούδα, ο οποίος έγινε ο οδηγός εκείνων που συνέλαβαν τον Ιησού, μολονότι συγκαταλεγόταν μαζί μας και του είχε δοθεί η μερίδα της υπηρεσίας αυτής. Αυτός, λοιπόν, ο άνθρωπος, με την αμοιβή που πήρε για την εγκληματική του πράξη, αγόρασε ένα χωράφι. Έπεσε, όμως, μπρούμυτα κάτω και σκίστηκε η κοιλιά του στη μέση και χύθηκαν έξω όλα τα εντόσθιά του. Αυτό μαθεύτηκε σε όλους τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ. Γι' αυτό και ονόμασαν το χωράφι εκείνο στη δική τους γλώσσα Ακελδαμά, που ελληνικά σημαίνει «Χωράφι Αίματος». Άλλωστε, έχει προφητευθεί αυτό στο βιβλίο των Ψαλμών με τα λόγια: Έρημη ας καταστεί η έπαυλή του κι ας μην υπάρξει κανείς που να την κατοικεί. Και επίσης: το αξίωμά του κάποιος άλλος ας το πάρει. Πρέπει, λοιπόν, ένας από τους άντρες που συμπορεύτηκαν μαζί μας σ' όλο αυτό το διάστημα που μας συναναστράφηκε ο Κύριος Ιησούς ως την αναχώρησή του, αρχίζοντας, δηλαδή, με το βάπτισμά του από τον Ιωάννη ως την ημέρα που αναλήφθηκε από ανάμεσά μας, ένας απ' αυτούς πρέπει να γίνει μαζί μας μάρτυρας της αναστάσεώς του. Πρότειναν, λοιπόν, δύο: Τον Ιωσήφ, που τον έλεγαν Βαρσαββά και που κατόπιν τον ονόμασαν Ιούστο, και το Ματθία. Έπειτα προσευχήθηκαν και είπαν: Κύριε, εσύ που γνωρίζεις τις καρδιές όλων, δείξε ποιον από τους δύο αυτούς διάλεξες να πάρει τη μερίδα του σ' αυτή την υπηρεσία και αποστολή, από την οποία απομακρύνθηκε ο Ιούδας για να πάει στο δικό του τόπο. Ύστερα έριξαν κλήρους κι ο κλήρος έπεσε στο Ματθία, που συγκαταλέχθηκε στους άλλους ένδεκα αποστόλους.

B. Ερμηνευτικά Σχόλια

Αυτοί όλοι με μια ψυχή και μία καρδιά: οι μαθητές του Χριστού μετά την Ανάληψή Του επέστρεψαν στην Ιερουσαλήμ και μαζί με άλλους πιστούς συγκεντρώθηκαν στο σπίτι όπου συνήθιζαν να μαζεύονται και να τους διδάσκει ο Κύριος. Στο πάνω πάτωμα του σπιτιού αυτού ήταν περίπου 120 άνθρωποι, άντρες και γυναίκες και παρέμεναν εκεί. Όλοι είχαν το ίδιο πράγμα στο μυαλό τους, αισθάνονταν τα ίδια πράγματα, ένιωθαν σαν ένας άνθρωπος.

Προσκαρτερούντες τη προσευχή: όλοι αυτοί οι άνθρωποι προσεύχονταν με υπομονή, χωρίς βιασύνη και προσδοκούσαν, είχαν ελπίδα, αισιοδοξία στην καρδιά τους. Εμπιστεύονταν ότι με την προσευχή τους θα βρισκόταν λύση και θα γίνονταν όλα όπως έλεγε η Γραφή και τα όσα τους είχε ο Χριστός πριν αναληφθεί στους ουρανούς, δηλαδή ότι θα κατέβαινε το Άγιο Πνεύμα. Στο παρελθόν, οι προφύτες, φωτισμένοι άνθρωποι που έζησαν πολλά χρόνια πριν έρθει ο Χριστός στη γη, είχαν προφητεύσει όλα όσα θα γίνονταν με θαυμαστή ακρίβεια, κατόπιν φωτισμού τους από το Άγιο Πνεύμα.

Ο λόγος της Γραφής... δια του στόματος του Δαβίδ: για την προδοσία του Ιούδα είχε προφητεύσει ο προφητάναξ (προφήτης και βασιλιάς) Δαβίδ στο βιβλίο των Ψαλμών της Παλαιάς Διαθήκης. Ο Ιούδας είχε γίνει απόστολος όχι γιατί το άξιζε αλλά σαν λαχείο και σαν «δώρο» από τη θεία χάρη. Αντί λοιπόν να εκτιμήσει τη δωρεά του Αγ. Πνεύματος και να παραμείνει απόστολος και να διαδώσει σε όλον τον κόσμο τη διδασκαλία του Χριστού, εκείνος επέλεξε να γίνει ο προδότης Του. Και όλα έγιναν όπως τα είχε προφητεύσει ακριβώς ο Δαβίδ, η αυτοκτονία, η αγορά του χωραφίου και τώρα οι συγκεντρωμένοι περίμεναν να εκπληρωθεί η προφητεία της αντικατάστασης του Ιούδα.

Και πρότειναν δύο υποψήφιους και προσευχήθηκαν: η επιλογή δεν ήταν κάτι εύκολο. Οποσδήποτε θα ήταν κάποιος από τη ευρύτερη ομάδα των μαθητών του Χριστού. Ανθρωπίνως οι επιλογές ήταν δύο, ο Ιωσήφ ο λεγόμενος Ιούστος και ο Ματθίας. Οι μαθητές μετά από προσευχή ξεχώρισαν αυτούς τους δύο. Το Άγιο Πνεύμα όμως θα έκανε την τελική επιλογή. Έτσι προσευχήθηκαν πάλι έριξαν κλήρο.

Και έριξαν κλήρους: και η κλήρωση φανέρωσε το δωδέκατο μαθητή του Χριστού, τον Ματθία, ο οποίος θα βεβαίωνε για την Ανάστασή Του.

Γ. Τους φίλους τους διαλέγουμε γι αυτό δεν τους παιδεύουμε τα μυστικά μας λέμε...

Αληθινή φιλία: πραγματικότητα ή μύθος;

Ήταν τότε, εκείνον τον καιρό, που καθόμασταν στα μαθητικά θρανία και βαριόμασταν στο μάθημα, που ζωγραφίζαμε στα βιβλία και τα τετράδια... τότε που γράφαμε στις άδειες σελίδες Δ+Ε+Α=FF (Friends Forever)! Πόσες από αυτές τις φιλίες όμως κράτησαν; Καμία... Άραγε οι "καλοί" εκείνοι φίλοι σε σκέφτονται ποτέ; Σε θυμούνται;

Η ιστορία επαναλαμβάνεται... Δημοτικό, γυμνάσιο, λύκειο, πανεπιστήμιο... Απλά τα αρχικά του ονόματος

αλλάζουν. Και κάθε φορά ελπίζεις, ονειρεύεσαι, αυτήν τη φορά να κρατήσει. Ειδικά όσο μεγαλώνεις και ωριμάζεις, και είσαι πιο κοντά στην "υπόλοιπη ζωή σου" οι προσδοκίες αυξάνονται. Έχεις πληγωθεί όμως πολλές φορές από τις φιλίες του παρελθόντος που δεν κράτησαν και είσαι επιφυλακτικός. Η ελπίδα ωστόσο είναι έμφυτη στον άνθρωπο, και εύχεσαι την επόμενη φορά να είναι καλύτερα. Το ξέρεις όμως ότι δεν θα είναι. Κάθεσαι στην καφετέρια με τον φίλο ή την φίλη σου και κοιτάζεις στα διπλανά τραπέζια μια παρέα 6-7 ατόμων να μιλάνε, να γελάνε και κουτσομπολεύουν... Εσύ ποτέ δεν το είχες αυτό. Όταν βγαίνεις έξω είναι με 1 ή 2 άτομα το πολύ. Αναρρωτιέσαι... άραγε ποια είναι η συνταγή για να ενταχθείς σε μία παρέα; Πόσο εύκολο ή δύσκολο είναι να γίνεις αποδεκτός από μια ομάδα, από ένα σύνολο ανθρώπων; Και άραγε όλοι αυτοί μεταξύ τους έχουν την ίδια σχέση; Ή όταν θα βρεθούν οι 2-3 μόνοι τους θα αρχίζουν να σχολιάζουν τους άλλους μισούς; Το έχεις δει εξάλλου τριγύρω σου αυτό να συμβαίνει πολύ συχνά!

Είναι όμως και το άλλο... Πόσο πραγματικός φίλος ή φίλη είναι αυτός ή αυτή που θεωρείς ως τον καλύτερο/-η φίλο/-η σου; Σίγουρα όταν θα είσαι στενοχωρημένος θα τρέξει να σε παρηγορήσει. Στην λύπη όλοι μπορούν να σκύψουν πάνω σου. Την χαρά σου όμως θα την συμμεριστεί; Ή θα ζηλέψει και δεν θα μπορέσεις να την μοιραστείς μαζί του; Εκεί είναι που θα φανεί πόσο αληθινός φίλος είναι!

Και φτάνεις λοιπόν στην ηλικία όπου βρίσκεις επιτέλους το ταίρι σου, το έτερον σου ήμισυ, αυτό που ονειρευόσουν να σου συμβεί όλη σου τη ζωή! Ως τότε έβγαίνες μόνο με φίλους. Τώρα, και είναι φυσιολογικό, ο τρόπος που μοιράζεις τον χρόνο σου στους φίλους σου θα αλλάξει. Και εκείνοι το λαμβάνουν αυτό σαν προδοσία; Είναι άδικο! Εσύ πάντα ευχόσουν να συμβεί κάτι τόσο καλό σε εκείνους! Ίσως στενοχωριόσουν στην αρχή αν δεν κατάφερνες να τους βλέπεις τόσο συχνά αλλά αν ζούσαν αυτό που ζεις τώρα εσύ, αν ήταν τόσο πολύ ευτυχισμένοι, θα το καταλάβαινες και δεν θα τους παρεξηγούσες. Τι πιο ωραίο άλλωστε από το να ταιριάζουν και τα ζευγάρια μεταξύ τους και να μπορείτε να βγαίνετε όλοι μαζί!

Τίθεται πολύ συχνά το ερώτημα αν η φιλία ανάμεσα σε κορίτσια ή σε αγόρια είναι πιο δυνατή και πιο αληθινή. Όταν γίνονται τέτοια ερωτήματα η μόνιμη απάντησή μου είναι ότι έχει να κάνει με τον άνθρωπο, με τον χαρακτήρα του καθενός και όχι με το φύλο του!

Ίσως τα κορίτσια να ανοίγονται περισσότερο στις φίλες τους ενώ τα αγόρια να φοβούνται να ομολογήσουν κάτι στους φίλους τους για ευνόητους λόγους. Αλλά και πάλι αυτό δεν είναι απόλυτο. Όπως προείπα, με τον άνθρωπο έχει να κάνει. Μπορεί σε αρκετές περιπτώσεις να συμβαίνει και το αντίθετο.

Πάντως νομίζω πως για άλλους είναι πιο εύκολο να κάνουν παρέες (όχι αναγκαστικά φιλίες), ενώ κάποιοι άλλοι αναζητούν πιο ουσιαστικές και βαθιές σχέσεις. Θέλουν τα άτομα που κάνουν παρέα να είναι και φίλοι τους, πράγμα εξαιρετικά δύσκολο στην εποχή μας, που καθένας βάζει το "εγώ" του πάνω απ' οτιδήποτε άλλο!

http://greekcharm.blogspot.com/2007/02/blog-post_02.html

Έχουν γνωρίσει όλοι οι άνθρωποι την αληθινή φιλία στη ζωή τους;

Σύμφωνα με τον Αριστοτέλη, *κανείς δεν μπορεί να ζήσει χωρίς φίλους*. Όλοι οι άνθρωποι ανεξαρτήτου φύλου, ηλικίας, οικονομικής κατάστασης ή κοινωνικής τάξης έχουν ανάγκη -ο καθένας για τους δικούς του λόγους- πραγματικούς φίλους. Έχουν όμως την τύχη όλοι οι άνθρωποι να γνωρίσουν, να βιώσουν την αληθινή, πραγματική φιλία στη ζωή τους. Προσωπικά νομίζω πως όχι, δεν καταφέρνουν όλοι οι άνθρωποι να απολαύσουν αυτό το αγαθό, το οποίο σύμφωνα με πολλούς αποτελεί μία από τις μεγαλύτερες αξίες του ανθρώπου. Το ερώτημα που γεννάται αυτομάτως είναι το γιατί. Μήπως επειδή υπάρχουν τελικά κάποιοι άνθρωποι που μπορούν να ζήσουν χωρίς φίλους και άρα δεν νιώθουν την ανάγκη ενός πραγματικού φίλου ή μήπως δεν είναι ικανοί να δημιουργήσουν και να συντηρήσουν στο χρόνο μία δυνατή φιλία; Λέγοντας φιλία εννοώ αυτό που αναφέρει ο Αριστοτέλης *φιλία κατ' αρετήν*. Τα άλλα δύο είδη φιλίας κατά τον Αριστοτέλη πάντα, είναι αυτή που βασίζεται στο όφελος, στο συμφέρον και αυτή που βασίζεται στην ηδονή. Επομένως είναι λογικό τα ερωτήματα να αφορούν στο πρώτο είδος, αφού τα άλλα δύο είναι καταδικασμένα να τελειώσουν νωρίς και θα σου εξηγήσω γιατί. Άσε που τα δύο τελευταία είδη δεν αποτελούν ζητούμενο, αφού σχεδόν όλοι οι άνθρωποι έχουν γνωρίσει τέτοιου είδους φιλίες στη ζωή τους.

Φιλία από συμφέρον, όφελος

Τις περισσότερες φορές το όφελος είναι αμοιβαίο. Πρόκειται δηλαδή για μία άτυπη σύμβαση μεταξύ δύο ανθρώπων, που έχει ως τελικό σκοπό την εξυπηρέτηση συμφερόντων και από τις δύο πλευρές. Όταν λέω συμφέρον μην πάει ο νους σου μόνο στα λεφτά. Μπορεί να είναι η ματαιοδοξία, οι διάφορες εξυπηρετήσεις ή άλλου είδους ανάγκες. Φιλίες δηλαδή μεταξύ εργοδότη - υπαλλήλου, μεταξύ διασήμων ατόμων, μεταξύ πολιτικού με ψηφοφόρο και ότι άλλο φαντάζεσαι. Οι φιλίες αυτές μπορεί να έχουν κατά τη διάρκειά τους κάποιες αναλαμπές

αγάπης κι ανθρωπιάς, οι οποίες το μόνο που κάνουν στην ουσία είναι να παρατείνουν λίγο περισσότερο τη ζωή της φιλίας. Κατά τα άλλα, η σχέση αυτή διαλύεται όταν παύει να υπάρχει συμφέρον, έστω κι απ' τη μία μόνο πλευρά. Δεν αποκλείεται μία τέτοια σχέση να εξελιχθεί σε κάτι πιο δυνατό, αλλά τότε μιλάμε για κάτι άλλο. Μιλάμε για το ζητούμενο, την *αληθινή φιλία*.

Πιστεύω επίσης ότι και κάποιες φαινομενικά αληθινές φιλίες, στηρίζονται στη βάση μιας φιλίας αμοιβαίου οφέλους ή κοινών συνηθειών ή παθών. Μπορεί δηλαδή δύο άτομα να έχουν αναπτύξει αρκετά ισχυρούς δεσμούς φιλίας μέσα από μία αναγκαστική καθημερινή επαφή, όπως για παράδειγμα ο κοινός χώρος εργασίας ή η συχνή κοινή έξοδος για ποτό ή καμιά ρετσίνα στη γνωστή ταβέρνα. Τα άτομα αυτά αναπτύσσουν ισχυρή σχέση μεταξύ τους και συχνά *νομίζουν* ότι ζουν την απόλυτη φιλία.

Τι γίνεται όμως αν ο ένας από τους δύο δεν μπορεί για λόγους υγείας ας πούμε, να συντροφεύει όπως πριν τον φίλο του σχεδόν καθημερινά στην ταβέρνα; Προσωπικά πιστεύω πως ούτε καν οι μισές από αυτές θα συνέχιζαν να υφίστανται, ακόμη και αν οι δύο φίλοι έκοβαν φλέβες στο παρελθόν ο ένας για τον άλλον.

Σαφώς και το να βγαίνεις για να διασκεδάσεις με ένα φίλο δίνει κίνητρο και ενδιαφέρον στη φιλία, αρκεί όμως η έξοδος για διασκέδαση **να μην είναι ο πυρήνας** αυτής της σχέσης. Διαφορετικά πρόκειται για άλλη μια μορφή σύμβασης που ικανοποιεί ουσιαστικά μόνο την ανάγκη για διασκέδαση των δύο πλευρών, κάτι που γίνεται αντιληπτό μόνο όταν κάποιος από τους δύο αδυνατεί να ακολουθήσει. Δυστυχώς στις μέρες μας υπάρχουν πολλές φιλίες τέτοιου είδους, οι οποίες δεν αποτελούν επίσης το ζητούμενο στον προβληματισμό μου.

Φιλία από ηδονή, ευχαρίστηση

Εδώ μιλάμε για κάθε είδους ευχαρίστηση που λαμβάνουν ως αντάλλαγμα από τη συναναστροφή τους και οι δύο πλευρές. Αν επικεντρώσουμε το θέμα στη σαρκική ηδονή, τότε προκύπτει το γνωστό ερώτημα... *μπορεί δηλαδή να υπάρξει φιλία μεταξύ ανδρών και γυναικών;*

Μπούρδες! Αν μπορούσε να γίνει κάτι τέτοιο, το είδος μας θα έχει εξαφανιστεί. Μια τέτοια σχέση είναι ενάντια στη φύση και μην υποτιμάς τη δύναμη της. Μιλάω πάντα για φιλικές σχέσεις μεταξύ ετεροφυλόφιλων ατόμων διαφορετικού φύλου ή ακόμη και ομοφυλόφιλων ατόμων. Κάθε προσπάθεια για σύναψη μιας τέτοιας φιλίας είναι μια λανθάνουσα εκδήλωση ερωτικού ενδιαφέροντος, η οποία δεν μπορεί να εκφραστεί με διαφορετικό τρόπο λόγω διάφορων καταστάσεων. Θέλεις επειδή ο ένας από τους δύο τρέμει και μόνο στην ιδέα να εκφράσει τον έρωτα του απευθείας στον άλλον, θέλεις επειδή ο ένας από τους δύο είναι δεσμευμένος, θέλεις επειδή ο ένας από τους δύο γνωρίζει εκ των προτέρων ότι ο έρωτας του δεν θα βρει ανταπόκριση αν εκφραστεί ευθέως και προτιμά να βρίσκεται κοντά στον άλλον ακόμη και που μέσω της πλαγίας οδού; Όποιος και να είναι ο λόγος, η ουσία είναι ότι αυτού του είδους οι φιλίες είναι απλώς πρόχειρα μασκαρεμένοι έρωτες.

Η ανιδιοτελής φιλία

Φτάσαμε και στο ζητούμενο... Πρόκειται για τη φιλία δύο ανθρώπων χωρίς ιδιοτέλεια. Χωρίς υλικές ή άλλου είδους απολαβές ή προσδοκίες. Το μόνο που λαχταρά αυτή η σχέση είναι τη συντροφιά του αλλού. Την αγάπη και το σεβασμό του. Δεν απαιτεί συμβάσεις αλλά λειτουργεί με αυθόρμητη ανταπόδοση των συναισθημάτων και από τις δύο πλευρές. Πρόκειται για τη φιλία στην οποία η ευτυχία του φίλου σου είναι εξίσου σημαντική με τη δική σου και αποτελεί προσωπική σου επιδίωξη. Πρόκειται για τον άνθρωπο -πέρα από την οικογένειά σου- που ξέρεις ότι θα είναι δίπλα σου ό,τι και αν συμβεί και θα είναι εκεί για όσο χρόνο κι αν πάρει. Και το ξέρεις γιατί είναι αυτονόητο και για σένα ότι θα βρεθείς δίπλα του όταν σε χρειαστεί. Πρόκειται για το άνθρωπο που δε θα σου πει πράγματα για να σου χαϊδέψει τα αυτιά, αλλά δεν θα σου και κάτι με σκοπό να σε πληγώσει. Πρόκειται για αυτόν που θα σε υποστηρίξει δημόσια μέχρι τέλους ακόμα κι αν έχει τις αμφιβολίες του, τις οποίες θα σου της εκφράσει ευθέως μόνο κατ' ιδίαν. Είναι αυτός που θα γίνεται για πάντα η ταβέρνα σας, όταν εσύ δε θα μπορείς πλέον να βρίσκεσαι εκεί. Είναι αυτός που θα σου ανοίξει την αγκαλιά του για να κλάψεις χωρίς φόβο και πάθος, μέχρι να νιώσεις τη λύτρωση. Με αυτόν τον άνθρωπο δεν έχεις απαραίτητα τις ίδιες απόψεις συνεχώς. Διαφωνείς σε πολλά και πολλές φορές έντονα. Δεν είναι πάντα η συντροφιά του επιθυμητή ή ευχάριστη. Έχεις όμως τις ίδιες πάνω-κάτω ηθικές αρχές και αξίες. Εκπέμπεις στο ίδιο μήκος κύματος. Ταιριάζουν τα χνώτα σας που λένε και εκεί που υπάρχουν διαφορές είναι τα σημεία στα οποία έρχεται ο ένας να συμπληρώσει τον άλλον. Είναι εκεί όπου η ύπαρξη του ενός συμπληρώνει τα κενά της ύπαρξης του άλλου, κάνοντας τον καθέναν από τους δύο να αισθάνεται ολοκληρωμένος. Αρκετοί άνθρωποι έχουν την ευλογία να ζουν κάτι τέτοιο. Κάποιοι άλλοι όχι, είτε γιατί δεν νιώθουν την ανάγκη (σε αντίθεση με αυτό που πιστεύει ο Αριστοτέλης), είτε γιατί δεν τα έχουν καταφέρει, έστω και αν έχουν προσπαθήσει και συνεχίζουν να προσπαθούν ακόμη. Σε αυτούς τους δεύτερους συγκαταλέγω κι εγώ τον εαυτό μου. Γνωριμίες πάμπολλες και περιστασιακές φιλίες 2-3 χρόνων επίσης. Δεν ξέρω όμως για ποιο λόγο δεν έχω καταφέρει να διατηρήσω κάποια φιλία αυτού του επιπέδου. Ίσως γιατί δεν είμαι αρκετά ανοιχτός στο να δεχθώ την προσφορά; Ίσως γιατί είμαι περισσότερο προστατευτικός με τον εαυτό μου απ' ότι χρειάζεται και αποφεύγω να τον εκθέσω εντελώς στον άλλον και στη διαδικασία που απαιτεί η οικοδόμηση μιας δυνατής φιλίας; Ίσως γιατί κάπως έτσι έχω φτάσει στο σημείο να θεωρώ (μπορεί λανθασμένα) ότι η φιλία είναι απλώς μια υπερεκτιμημένη έννοια; Δεν ξέρω και η αλήθεια είναι ότι είχα πολλές ευκαιρίες στη ζωή μου και μάλιστα μέσα από δύσκολες δοκιμασίες, να δημιουργήσω δυνατές φιλίες με αξιόλογους ανθρώπους. Ίσως τελικά να μην προσπάθησα αρκετά ή ίσως να την έχω εξιδανικεύσει αφήνοντας ευκαιρίες να χάνονται αναζητώντας το απόλυτο. Είναι επίσης αλήθεια ότι όσο περνούν τα χρόνια αρχίζει να γίνεται αισθητή η έλλειψη μιας τέτοιας φιλίας και δυστυχώς με το πέρασμα του χρόνου γίνεται ακόμη πιο δύσκολη η προσπάθεια. Η ζωή όμως κρύβει και ευχάριστες εκπλήξεις και έτσι δεν αποκλείεται κάποια στιγμή να δεχτώ κι εγώ αυτήν την ευλογία για να τη ζήσω πλέον με την ωριμότητα, το σεβασμό και την προσοχή που της αξίζει.

Δ. Η ΦΙΛΙΑ « ΔΙΚΤΥΩΜΕΝΗ »

Τον ορισμό της φιλίας έχει επαναπροσδιορίσει το Facebook, από τη στιγμή που έγινε δημοφιλές και πέτυχε ευρύτατη διείσδυση σε όλες τις ηλικίες που χρησιμοποιούν υπολογιστή ή κινητό τηλέφωνο νέας γενιάς. Φίλοι ή «φίλοι», όμως; Πόσο πραγματική είναι η φιλία με κάποιον που πατάει ένα κλικ κάνοντας «Like» σε ένα σου σχόλιο, που σε βομβαρδίζει με μηνύματα, παροτρύνοντάς σε να δηλώσεις την προτίμησή σου στις επαγγελματικές του ασχολίες, τα μουσικά και κινηματογραφικά του γούστα ή τη συναίνεσή σου σε ομάδες του τύπου «Να μαζευτούμε ένα εκατομμύριο άτομα που μας αρέσει ο Μιχάλης Χατζηγιάννης»; Πόσο πραγματικά φίλος είναι εκείνος που δεν έχεις το τηλέφωνό του, που δεν κάνετε παρέα, που είναι φίλος ενός φίλου κάποιου φίλου σου, σε γνωρίζει από την επαγγελματική σου ιδιότητα ή απλώς έχει δει τη φωτογραφία σου και του άρεσε; Αυτή η νέα έννοια της φιλίας, εντός ή εκτός εισαγωγικών, είναι το βασικό θέμα γύρω από το Facebook, τη διασημότερη και πολυπληθέστερη σελίδα κοινωνικής δικτύωσης. Η φιλία είναι και το βασικό θέμα γύρω από την ταινία «The social network», που αφηγείται την ιστορία της δημιουργίας του Facebook, μέσα από μια φιλία που διαλύθηκε με πολύ θόρυβο. Το «The social network», που σκηνοθετεί ο Ντέιβιντ Φίντσερ, έχει προγραμματιστεί να βγει στις αίθουσες στις αρχές Νοεμβρίου και αναμένεται να είναι ίσως η πιο ενδιαφέρουσα ταινία του πρώτου μισού της φετινής κινηματογραφικής σεζόν. Κυρίως επειδή πρόκειται για ένα θέμα μέσα στην επικαιρότητά του, πολύ φρέσκο, με τους κεντρικούς χαρακτήρες ακόμη ενεργούς. Το Facebook ιδρύθηκε μόλις το 2004 και μέσα σ' αυτά τα έξι τελευταία χρόνια έχει ξεπεράσει τα 500 εκατομμύρια χρήστες. Όμως, όπως λέει και το διαφημιστικό σλόγκαν στην αφίσα της ταινίας, «δεν μπορείς να κάνεις 500 εκατομμύρια φίλους χωρίς να κάνεις και μερικούς εχθρούς».

<http://blogs.sch.gr/eylignou/archives/3840>

Ε.Η φιλία στον εργασιακό χώρο

Τον τελευταίο χρόνο εργάζεται στο τμήμα πληροφορικής και ανάπτυξης εταιρείας, ωστόσο μέχρι να καταλήξει εκεί πέρασε από άλλα επαγγέλματα που είχαν μικρή ή μεγάλη συνάφεια με το σημερινό του αντικείμενο. Το κοινό σημείο όλων των επαγγελματικών θέσεων του Γιώργου Β. όμως ήταν η συνεργασία με ανθρώπους που θεωρούσε στήριγμά του, αλλά τελικά αποδείχθηκαν... εχθροί. «Μπορεί να έκλεισες την επαγγελματική συμφωνία, ωστόσο θα μπορούσες και καλύτερα», «δεν αξίζεις τη θέση αυτή όσο εγώ»: οι λυκοφιλίες, όπως εξηγούν οι ειδικοί, είναι φαινόμενο που ανθεί ιδιαίτερα στους διαδρόμους των γραφείων. Κι αυτό γιατί στον επαγγελματικό χώρο η ανταγωνιστικότητα και οι εργασιακές απαιτήσεις είναι τα βασικά χαρακτηριστικά. Στο εξωτερικό, μάλιστα, στους φίλους από συμφέρον έχουν δώσει και όνομα: frenemies. Δεν είναι τίποτε άλλο από εχθροί μεταμφιεσμένοι... σε φίλους. Ο όρος μάλιστα χρησιμοποιείται ευρέως τα τελευταία χρόνια

και προέρχεται από τις λέξεις φίλος και εχθρός στην αγγλική γλώσσα (friend και enemy). «Είναι εκείνοι οι οποίοι είναι ιδιαίτερα φιλικοί απέναντί σου, αλλά πίσω από την πλάτη σου σε κακολογούν», σημειώνουν οι ειδικοί. Οι λυκοφίλιες αυτές συνήθως δημιουργούνται γιατί και οι δύο πλευρές εφαρμόζουν το ελληνικό ρητό «κράτα τους φίλους σου κοντά, αλλά τους εχθρούς σου ακόμη πιο κοντά». Όπως λέει ο 28χρονος Γιώργος Β., οι «φίλοι» που συνάντησε ήταν στην αρχή φιλικοί και πρόθυμοι να τον βοηθήσουν «μέχρι να πάρουν αυτό που ήθελαν, δηλαδή τη συμπάθεια και την εύνοιά μου, αργότερα κάποιες εξειδικευμένες γνώσεις μου πάνω στον χώρο εργασίας που λόγω της θέσης μου μπορούσα να έχω. Στη συνέχεια κάποιος από αυτούς ήθελε να μπουκ και στην προσωπική-κοινωνική μου ζωή. Άλλωστε είναι γνωστό πως όσο κάποιος είναι πιο πολύ μέσα στην κοινωνική σου ζωή, μπορεί πιο εύκολα να κερδίσει περισσότερα πράγματα που αφορούν τα επαγγελματικά». Σύμφωνα με τη σύμβουλο ψυχικής υγείας κ. Δήμητρα Θεοφίλη, αυτές οι φιλίες των frenemies εμφανίζονται κυρίως στο εργασιακό περιβάλλον, εξαιτίας των αυξημένων ωρών εργασίας, «που καθιστά δύσκολη, αν όχι αδύνατη, τη δημιουργία αλλά και τη συντήρηση φιλικών σχέσεων έξω από αυτόν. Αναφέρονται σε εγκάρδιες αλλά ταυτόχρονα και μη παραγωγικές σχέσεις, όπου νιώθουμε σύγχυση στην προσπάθειά μας να καταλάβουμε αν κάποιος είναι φίλος ή εχθρός μας. Είναι σχέσεις που ο άνθρωπος που συναναστρεφόμαστε είναι στην ουσία ένας εχθρός μεταμφιεσμένος σε φίλο, είναι μεν συνεργάτης μας- συνάδελφός μας, αλλά και ανταγωνιστής ταυτόχρονα».

ΡΕΠΟΡΤΑΖ: Εύη Σαλτού, ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ: ΤΑ ΝΕΑ, Τρίτη 20 Απριλίου 2010
<http://www.alfavita.gr/artro.php?id=1167>

ΣΤ. Γι' αυτούς που νομίζουν ότι είναι αναντικατάστατοι (αλλιώς για τα «ψώνια» που θεωρούν ότι όλος ο κόσμος πέφτει στα πόδια τους και κανείς δεν μπορεί να ζήσει χωρίς εκείνους)

Το να πιστεύεις ότι είσαι το κέντρο του κόσμου δεν είναι κάτι το ασυνήθιστο. Το να νομίζεις όμως ότι εσύ μπορείς να κάνεις τους άλλους ό,τι θέλεις και ότι αν δε σε καταλαβαίνουν και δεν φέρονται όπως θέλεις εσύ, τότε αυτό δείχνει ότι κάπου την έχεις «ψωνίσει». Μπορεί πρόσκαιρα να γίνεσαι αποδεκτή, να θάβεις όλους τους άλλους πίσω από την πλάτη τους, να κάνεις παρέες και να τις οδηγείς κοντά σου, αλλά θα έρθει η στιγμή που γρήγορα θα σε βαρεθούν, είτε γιατί δύσκολα κάποιος μπορεί να κάνει τον ακόλουθο σ' όλη του τη ζωή, είτε γιατί οι εξαρτημένοι θα βρουν μια άλλη ψωνάρα που θα τους τραβά το ενδιαφέρον, είτε γιατί οι εξαρτημένοι θα γίνουν οι ίδιοι «ψώνια». Και τότε, θα δεις την υπερηφάνειά σου να γκρεμίζεται, γιατί οι αληθινές φιλίες δεν χτίζονται στην υπεροχή, αλλά στην αγάπη, το μοίρασμα και την εμπιστοσύνη. Κανείς δεν είναι αναντικατάστατος. Όταν το καταλάβεις όμως, θα έχεις φάει τα χαστούκια σου.

Ζ. Η φιλία στην Εκκλησία

Ο Άγιος Ιάκωβος ο Πέρσης έζησε τον 4ο αι. όταν βασιλιάς ήταν ο Αρκάδιος. Κατοικούσε στην περσική πόλη Βηθλαβά και ήταν πολύ φίλος με το βασιλιά των Περσών Ισδιγέρην. Η φιλία όμως αυτή δυστυχώς τον πίεσε και αρνήθηκε τη χριστιανική πίστη που είχε. Το γεγονός αυτό λύπησε πολύ τη μητέρα και τη σύζυγό του, που του δήλωσαν ότι μετά απ' αυτό δεν ήθελαν ούτε καν να τον γνωρίζουν. Η στάση αυτή των αγαπημένων του προσώπων άνοιξε τα μάτια του Ιακώβου, συναισθάνθηκε το μεγάλο του ολίσθημα και έχυσε δάκρυα μετανοίας πικρά, αλλά σωτήρια. Λυπήθηκε πολύ, αλλά μια λύπη που οδήγησε στη μετάνοια. Κατόπιν ο Ιάκωβος πήγε στο βασιλιά, καταδίκασε την πρώτη του ενέργεια και του δήλωσε ότι ομολογεί και πάλι τον Χριστό. Έκπληκτος ο βασιλιάς, αφού

δεν μπόρεσε πάλι να τον μεταστρέψει, έκοψε σε τεμάχια τα πόδια του και τα χέρια του και στο τέλος τον αποκεφάλισε το 421. Η Εκκλησία τιμά τη μνήμη του την 27^η Νοεμβρίου.

Λεγε ο Χριστός στους μαθητές Του ότι αυτοί εκτός από μαθητές είναι και φίλοι Του. Η πραγματική και ουσιαστική επικοινωνία ανάμεσα στους ανθρώπους και κυρίως η φιλία είναι όμορφη. Χρειάζεται να έχουμε ρεαλιστικούς στόχους όμως για τις φιλίες μας. Σήμερα ορισμένες φορές αποδεικνύεται δύσκολο να διατηρηθούν οι φιλίες για πολύ. Όταν όμως υπάρχει κοινή προαίρεση, όταν ζητάμε από Θεό να μας φωτίσει, ώστε να επιλέγουμε φίλους αλλά όταν κι εμείς «στεκόμαστε» πραγματικοί φίλοι στους άλλους και δεν περιμένουμε μόνο από εκείνους, τότε οι φιλίες έχουν διάρκεια. Το μεγάλο πρόβλημα σήμερα είναι ότι πολλοί από μας νομίζουμε ότι είμαστε μοναδικοί και αναντικατάστατοι, με αποτέλεσμα να συμπεριφερόμαστε στους φίλους μας με υπεροψία, να τους εκμεταλλευόμαστε ή να περιφρονούμε συμμαθητές ή πρόσωπα του περιβάλλοντός μας που μπορούν να είναι φίλοι μας. Τότε θα την πατήσουμε, γιατί το « ψώνιο» ή η υπερηφάνεια ποτέ δε βγάζουν σε καλό. Άλλωστε, ουδείς αναντικατάστατος. Καλύτερα να μην έχουμε τέτοιους φίλους, ακόμη κι αν χρειαστεί να μείνουμε μόνοι μας. Κάποιος άλλος θα βρεθεί, που θα μας καταλάβει αληθινά. Η Εκκλησία πρεσβεύει ότι οι καλύτεροι φίλοι των ανθρώπων είναι οι Άγιοι.